

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/28/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200877
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200877.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: TMS-INVEST, s.r.o., Pluhová 8, Ivanka pri Dunaji, právne zastúpený: AK MS, s.r.o., advokátska kancelária, Galandova 3, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 59 zo dňa 24. marca 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/68/11-50 zo dňa 10. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/68/11-50 zo dňa 10. októbra 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 59 zo dňa 24. marca 2011 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. KVSU-SSUP-558-2:530/Gal zo dňa 25. októbra 2010 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. z r u š u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 314,18 € a náhradu iných trov konania v sume 136 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu AK MS, s.r.o., Bratislava.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 59 zo dňa 24.03.2011, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy a územného plánovania č. KVSU-SSUP-558-2:530/Gal zo dňa 25.10.2010, ktorým bolo podľa § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) na základe podnetu Mestskej časti Bratislava - Petržalka mimo odvolacieho konania preskúmané a následne zrušené právoplatné rozhodnutie Krajského

stavebného úradu v Bratislave č. A/2010/696/KIZ zo dňa 11.01.2010.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že prvostupňové, ako aj druhostupňové administratívne rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného stavu veci a sú dostatočným spôsobom odôvodnené. Na základe rozhodnutia žalovaného sa vec znova nachádza v štádiu odvolacieho konania na Krajskom stavebnom úrade v Bratislave (pozn. v súlade so zákonom č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli krajské stavebné úrady zrušené a ich pôsobnosť prešla na obvodné úrady v sídlach krajov; v súlade so zákonom č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli obvodné úrady zrušené a ich pôsobnosť prešla na okresné úrady). Tento je príslušný opätovne rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Petržalka, pričom je povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. V správnom konaní sa uplatňuje zásada jednotnosti konania, v zmysle ktorej je správne konanie jediným celkom od podania až po jeho právoplatné ukončenie. Krajský stavebný úrad v Bratislave môže doplniť chýbajúce podklady, resp. odstráni zistené rozpory.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/68/11-50 zo dňa 10.10.2012 zrušil v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch uviedol, že prvostupňový súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými žalobcom uplatnenými námietkami. Žalobca v podanej žalobe uviedol viacero dôvodov, pre ktoré žalovaný nemal mimo odvolacie konanie ani začať, ale mal podnet Mestskej časti Bratislava - Petržalka odmietnuť. Podľa názoru žalobcu takýto postup správnych orgánov predstavuje závažný precedens v rozpore so základnými princípmi právneho štátu, ktorý zasahuje do právnej istoty účastníkov konania. Krajský súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal ani so žalobcom namietaným rozporom takéhoto postupu so zásadou dvojstančosti a s právom účastníka konania na preskúmanie prvostupňového rozhodnutia odvolacím orgánom. Takéto rozhodnutie nie je podľa názoru žalobcu v súlade so zákonom a nespĺňa ani predpoklady a požiadavky kladené na kvalitu súdnych rozhodnutí judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Na viaceré argumenty žalobcu prvostupňový súd vôbec nereagoval, stotožniac sa iba s odôvodnením preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu. Takýmto postupom bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžo/25/2011 zo dňa 25.01.2012.

Žalobca ďalej poukázal na to, že v prípade podnetom napadnutého rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave išlo jednoznačne o procesné rozhodnutie. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 6Sžo/128/08 zo dňa 18.02.2008 zaujal stanovisko, v zmysle ktorého, ak odvolací orgán pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia prvostupňového orgánu preskúmané rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie, nerozhoduje sa o právach a povinnostiach účastníkov konania a ani týmto rozhodnutím odvolacieho orgánu nie sú dotknuté ich subjektívne práva. Správny orgán prvého stupňa je povinný rozhodnutie nadriadeného správneho orgánu rešpektovať. V zmysle odbornej literatúry sa mimo odvolacieho konania preskúmajú výlučne rozhodnutia vo veci, rozhodnutia procesnej povahy sa nepreskúmajú. Mimo odvolacieho konania je možné preskúmať len právoplatné rozhodnutie, avšak v danom prípade prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu nenadobudlo právoplatnosť, pretože podnetom napadnuté rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave bolo zrušené a v dôsledku toho územné konanie pokračuje. Druhostupňovým správnym rozhodnutím nebolo meritórne rozhodnuté o predmete konania, a preto účastník správneho konania nemohol byť takýmto rozhodnutím na svojich právach ukrátený.

Podnet v zmysle § 65 správneho poriadku nemožno kvalifikovať ako podanie v zmysle § 19 správneho poriadku, pretože neexistuje právny nárok na to, aby príslušný správny orgán na základe podnetu automaticky začal z úradnej moci procesný postup podľa § 65 správneho poriadku. Ministerstvo vnútra

Slovenskej republiky bolo povinné sa podnetom zaoberať a vec posúdiť z hľadiska potreby konať, t.j. či je oprávnené a povinné začať konanie o preskúmanie rozhodnutia, ale nebolo automaticky povinné začať toto konanie a rozhodnúť o veci v rámci mimo odvolacieho konania. Žalobca tiež poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného o podnete, ani napadnuté rozhodnutie ministra o rozklade riadne neodôvodnilo rozpor preskúmaného rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave s hmotným právom, ale jeho nezákonnosť založilo na nesprávnej právnej úvahe, v zmysle ktorej v rozpore so zákonom požadoval od Krajského stavebného úradu v Bratislave, ako nadriadeného správneho orgánu, aby vykonával pôsobnosť stavebného úradu prvého stupňa a svojím druhostupňovým rozhodnutím rozhodol o skutočnostiach, o ktorých z dôvodu nesprávneho postupu nerozhodol prvostupňový orgán. V zmysle rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/31/02 preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je určené na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva.

V predmetnom administratívnom konaní, z nesúhlasných stanovísk Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, ktoré neobsahovali jasné a zrozumiteľné dôvody, nebolo zrejmé do akej miery návrh žalobcu na vydanie územného rozhodnutia zodpovedá záväzným regulatívom stanoveným pre stabilizované územie v záväznej časti Územného plánu hlavného mesta Slovenskej republiky vyhlásenej všeobecne záväzným nariadením č. 4/2007. Prvostupňový stavebný úrad bol povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a zabezpečiť si tak spoľahlivý podklad pre svoje rozhodnutie a za týmto účelom mal nezávisle na obsahu záväzného stanoviska sám vyhodnotiť súlad podaného návrhu so záväznými regulatívami platnými v rozhodnom čase.

Podľa názoru žalobcu, v napadnutých rozhodnutiach žalovaného absentuje akákoľvek úvaha o tom, ktoré práva účastníka územného konania (žalobcu) nadobudnuté na základe preskúmaného rozhodnutia by mali byť rozhodnutím správneho orgánu dotknuté. Z ich odôvodnení nie je zjavné, o akých právach účastníka územného konania správny orgán uvažoval, keďže preskúmané rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave žalobcovi žiadne práva ani povinnosti nezaložilo.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/68/11-50 zo dňa 10.10.2012 ako vecne správny potvrdil. V dôvodoch uviedol, že prvostupňový súd sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a dostatočne rozsudok odôvodnil. Žalobca v podanom odvolaní nekonkretizoval, ktoré námietky považoval za nedostatočne odôvodnené. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa je zjavné, ktoré skutočnosti pri svojom rozhodovaní pokladal za podstatné a na základe ktorých rozhodol.

Právoplatné rozhodnutie správneho orgánu môže podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku preskúmať mimo odvolacieho konania z vlastného podnetu alebo iného podnetu správny orgán najbližšie nadriadený správne orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Žiadne ustanovenie správneho poriadku nevyklučuje možnosť podania podnetu na preskúmanie právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania v zmysle § 65 ods. 1 správneho poriadku prvostupňovým správnym orgánom. Preskúmanie právoplatných rozhodnutí mimo odvolacieho konania možno začať na podnet akéhokoľvek subjektu. V tomto prípade bol podnet podaný stavebným úradom Mestská časť Bratislava - Petržalka. Na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je právny nárok. Jediným dôvodom na jeho uplatnenie je nezákonnosť rozhodnutia. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ako v tom čase nadriadený správny orgán krajskému stavebnému úradu, bolo povinné sa podaním ex offio zaoberať.

Rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktoré žalobca napadol v žalobe nesmerovalo k odstráneniu procesných väd a nedostatkov, ale k odstráneniu nezákonného stavu, t.j. k zrušeniu rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave, ktoré bolo vydané v rozpore s hmotným právom. Z tohto dôvodu tvrdenie žalobcu, že žalovaný preskúmal rozhodnutie procesnej povahy a nie rozhodnutie vo veci samej neobstojí, keďže jediným dôvodom mimo odvolacieho konania je nezákonnosť. Dôvodom na zrušenie rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave bola jeho

nezákonnosť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Procesnému právu účastníka konania vznášať v žalobe námietky nezákonnosti voči postupu a rozhodnutiu správneho orgánu zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok, o vznesených námietkach rozhodnúť a pokiaľ ich nepovažoval za dôvodné, vysvetliť a vyložiť, z akých dôvodov. Ak tak správny súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie nielen vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov - podraditeľných pod vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. - ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v druhej hlave, siedmom oddiele Ústavy Slovenskej republiky (predovšetkým čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd; porov. II. ÚS 9/00, I. ÚS 35/01, I. ÚS 26/94, IV. ÚS 156/03).

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č. 59 zo dňa 24.03.2011, ktorým rozhodol o rozklade podanom žalobcom proti prvostupňovému rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy a územného plánovania č. KVSU-SSUP-558-2:530/Gal zo dňa 25.10.2010. Prvostupňovým rozhodnutím správny orgán na základe podnetu Mestskej časti Bratislava - Petržalka podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku mimo odvolacieho konania preskúmal a zrušil právoplatné rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2010/696/KIZ zo dňa 11.01.2010.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom ku dňu vydania administratívneho rozhodnutia (ďalej len zákon č. 50/1976 Zb.) podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov;

preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Podľa § 37 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Podľa § 37 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. ak stavebný úrad po posúdení návrhu podľa odsekov 1 až 3 zistí, že návrh alebo predložená dokumentácia nie je v súlade s podkladmi podľa odseku 1, s predchádzajúcimi územnými rozhodnutiami, so všeobecnými technickými požiadavkami alebo s predpismi uvedenými v odseku 2, návrh zamietne.

Podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Zo žaloby vyplýva, že základnou námietkou žalobcu bola skutočnosť, že Mestská časť Bratislava - Petržalka, ako prvostupňový orgán v rozpore s § 59 ods. 3 správneho poriadku, nerešpektovala rozhodnutie druhostupňového nadriadeného orgánu, čím konala v rozpore so zásadou dvojínštancnosti správneho konania. Prvostupňový správny orgán sa týmto postupom podľa žalobcu zbavil nezákonným spôsobom svojej povinnosti rozhodnúť, tým že podal podnet na preskúmanie rozhodnutia, ktoré ho zaväzovalo, v procese mimo odvolacieho konania. Ministerstvo vnútra nemalo takýto podnet prvostupňového správneho orgánu vôbec akceptovať aj vzhľadom na tú skutočnosť, že podnet smeroval proti rozhodnutiu, ktoré bolo vydané v procese konania o umiestnení stavby, nešlo o rozhodnutie konečné, ale rozhodnutie zrušujúce prvostupňové rozhodnutie, vydané v riadnom odvolacom konaní.

Podľa ustálenej judikatúry inštitút preskúmania správneho rozhodnutia v procese mimo odvolacieho konania je určené na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, avšak neslúži ako inštitút umožňujúci zasahovanie do neprávoplatne skončeného konania v ktoromkoľvek štádiu konania.

Z obsahu odvolania žalobcu je zrejmé, že nesúhlasil s tým, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s dôvodmi žaloby, keď pri posudzovaní jej opodstatnenosti zanedbal svoju zákonnú povinnosť spočívajúcu v skúmaní všetkých dôkazov. Preto napadnutý rozsudok považoval za nepreskúmateľný.

V prejednávanom prípade Mestská časť Bratislava - Petržalka, ako stavebný úrad rozhodnutím č. UKSP 3712-TX1/2009-Kb-1 zo dňa 10.07.2009 rozhodla o zamietnutí návrhu na umiestnenie stavby „Bytový dom - Ovsíšte“ v katastrálnom území Bratislava - Petržalka pre spoločnosť TMS-INVEST, s.r.o. najmä pre rozpor s platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Krajský stavebný úrad v Bratislave, ako odvolací správny orgán rozhodnutím č. A/2010/696/KIZ zo dňa 11.01.2010 zrušil toto prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Zrušenie predmetného prvostupňového rozhodnutia odôvodnil najmä tým, že stavebný úrad nerešpektoval právny názor nadriadeného orgánu, uvedený v rozhodnutí č. A/2008/1071/KIZ zo dňa 12.12.2008 (ktorým rozhodoval o odvolaní proti predchádzajúcemu rozhodnutiu stavebného úradu o zastavení konania v tej istej veci). Mestská časť Bratislava - Petržalka podala podnet na preskúmanie rozhodnutia v rámci mimo odvolacieho konania podľa § 65 správneho poriadku, v ktorom žiadala, aby Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky preskúmalo zákonnosť rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave č.

A/2010/696/KIZ zo dňa 11.01.2010 najmä z dôvodu, že nesúhlasila s tvrdením krajského stavebného úradu, že nesúhlasné záväzné stanovisko dotknutého orgánu - Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. MAGS ORM 15200/396642,414100/07 zo dňa 03.09.2007 je v rozpore s § 140b ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., keďže neuvádza ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého si Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava uplatňuje svoju pôsobnosť, a preto ho stavebný úrad nemal v konaní rešpektovať. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, odbor štátnej stavebnej správy a územného plánovania sa podaným podnetom zaoberalo a po preskúmaní predmetného druhostupňového rozhodnutia dospelo k záveru, že je v rozpore s právnymi predpismi. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky zaviazalo Krajský stavebný úrad v Bratislave opätovne preskúmať prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu, pričom je oprávnený vykonať nové dôkazy a zisťovania na objasnenie skutkového stavu. Minister dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (po prechode právomoci novelou zákona č. 575/2010 Z.z. účinnou od 01.01.2010) na návrh osobitnej rozkladovej komisie zriadenej podľa § 61 ods. 2, § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutím č. 59 zo dňa 24.03.2011 prvostupňové rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky potvrdil.

Senát odvolacieho súdu sa stotožňuje s tým, že na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je právny nárok. Ide o mimoriadny spôsob preskúmania právoplatných rozhodnutí správnych orgánov, ktoré môže preskúmať nadriadený správny orgán buď z vlastného podnetu, alebo z podnetu iného subjektu. Ak sú však v jednotlivom prípade splnené zákonné podmienky, správny orgán koná z úradnej povinnosti. Postup, ktorý zvolil stavebný úrad, a teda že podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podal správny orgán prvého stupňa, konajúci vo veci, je síce neštandardný, avšak nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov. Na strane druhej správny orgán prvého stupňa je zo zákona povinný rešpektovať rozhodnutie nadriadeného správneho orgánu, ktoré je pre neho záväzné. Správny orgán prvého stupňa sa nemôže domáhať preskúmania zákonnosti rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu na správnom súde podľa § 244 a nasl. O.s.p., keďže je to v zmysle ustanovení § 247 ods. 1 O.s.p., § 250 ods. 2 O.s.p. výslovne vylúčené. Podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania môže podať účastník konania, alebo iná fyzická alebo právnická osoba a je na príslušnom správnom orgáne, aby posúdil, či napadnuté rozhodnutie preskúma v mimo odvolacom konaní. V mimo odvolacom konaní môže byť napadnuté rozhodnutie buď zmenené alebo zrušené. V mimo odvolacom konaní sú predmetom preskúmania rozhodnutia vo veci, avšak je možné preskúmať aj také procesné rozhodnutia, proti ktorým je prípustný opravný prostriedok. Na druhej strane, tie procesné rozhodnutia, proti ktorým opravný prostriedok nie je prípustný, podliehajú prieskumu až v odvolacom správnom konaní proti meritórnemu rozhodnutiu.

Senát odvolacieho súdu považuje za potrebné podotknúť, že v prejednávanej veci bolo prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu zrušené odvolacím správnym orgánom. Názor vyslovený v druhostupňovom zrušujúcom rozhodnutí je procesne záväzný pre správny orgán prvého stupňa, konajúci v danej veci. Senát odvolacieho súdu v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3SžoKS 161/2006, 6Sžo/128/2008, 6SžoKS 162/2006, a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 305/07, v zmysle ktorých je potrebné rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, ktorým je zrušené iba prvostupňové rozhodnutie a vec je vrátená na nové konanie a rozhodnutie (napr. z dôvodov nedostatočne zisteného skutkového stavu alebo pre nesprávne právne posúdenie veci), považovať za procesné rozhodnutie, ktoré nič nemení na subjektívnych právach účastníkov správneho konania. Keďže v danom prípade nedošlo k meritórnemu rozhodnutiu o predmete konania, správne konanie nebolo právoplatne skončené, keďže došlo k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia č. UKSP 3712-TX1/2009-Kb-1 zo dňa 10.07.2009 najmä z dôvodu nerešpektovania právneho názoru nadriadeného orgánu, uvedeného v predchádzajúcom rozhodnutí v tej istej veci. Nadriadený správny orgán, v danom čase Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, tak nemal právomoc preskúmať predmetné druhostupňové rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2010/696/KIZ zo dňa 11.01.2010 mimo odvolacieho konania a následne ho zrušiť, keďže nešlo o rozhodnutie meritórne, ale z hľadiska citovanej judikatury, len o rozhodnutie procesného charakteru.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie Ministerstva vnútra

Slovenskej republiky zrušil. Predmetná vec a konanie o umiestnenie stavby „Bytový dom - Ovsíšte“ bude pokračovať na prvostupňovom orgáne Mestskej časti Bratislava - Petržalka.

Správne orgány sú viazané právnym názorom súdu (§ 250ja ods. 7 O.s.p.).

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, t.j. za prvostupňové aj odvolacie konanie, keďže rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený. Keďže si žalobca trovy odvolacieho konania nevyčísľil, senát odvolacieho súdu mu priznal trovy konania pozostávajúce zo zaplatených súdnych poplatkov a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie zo dňa 03.06.2011:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 10.05.2011 podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 123,50 € vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 bol vo výške 741 € a režijný paušál 7,41 €

Za žalobu, doručení krajskému súdu dňa 13.05.2011 vo výške 123,50 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 bol vo výške 741 € a režijný paušál 7,41 €.

Ďalej bola právnemu zástupcovi žalobcu, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty priznaná uplatnená DPH zo základu 261,82 € (2x 123,50 € + 2x 7,41 €), vo výške 20% v sume 52,36 €, spolu 314,18 €.

Žalobcovi boli ešte priznané na náhradu iné trovy konania vo výške 66 €, konkrétne za zaplatený súdny poplatok za žalobu a 70 € za zaplatený súdny poplatok za odvolanie.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 136 € (súdne poplatky) a trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € (261,82 € + 52,36 €), čo spolu predstavuje 450,18 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.